

Z právní praxe.

Přehled judikatury nejvyššího soudu.

A. Ve věcech civilních.

Dávka z majetku.

Bylo-li pravoplatným správním aktem vysloveno věcné ručení nemovitosti za dávku z majetku dřívějšího vlastníka nemovitosti, bylo tím vysloveno, že se toto ručení vztahuje na dobu, kdy zákon o dávce z majetku nabyl účinnosti. Prodávatel, který v této době byl vlastníkem nemovitosti, jest povinen dáti vymazati na svůj náklad zástavní právo na nemovitosti té pro dávku z majetku vážnoucí, zavázal-li se při prodeji nemovitosti, že dá na svůj náklad vymazati dluhy a závady, i kdyby se snad později vyskytly. Lhostejno, že kupitelé nejsou již sami vlastníky nemovitosti. (Rozh. ze dne 13. června 1935, Rv I 1826/33.)

Dědic.

I za útraty rozepře, v níž bylo pokračováno podle § 155 (1) a § 35 (I.) c. ř. s. po smrti zůstavitelově, ručí dědici přihlásivši se s dobrodinným inventáře, v mezích § 815 obč. zák., ať byla pozůstalost odevzdána nebo ne. (Rozh. ze dne 13. září 1935, R I 660/35.)

Dědická přihláška.

Podle § 122 nesp. pat. musí soudy každou dědickou přihlášku, vyhotovenou v předepsané formě, přijati a smí odmítnouti jen zřejmě nezákonné a libovольné, ničím nepodložené dědické přihlášky. (Rozh. ze dne 26. června 1935, R I 541/35.)

Držba.

Držba služebnosti, je-li pořádná, poctivá a pravá, má obdobné účinky, jako držba věci při domnělém vlastnictví (§§ 372—374 obč. zák.). Vlastník polovice nemovitosti a držitel poživacího práva k druhé polovici jest oprávněn k výpovědi nájemní smlouvy. (Rozh. ze dne 19. června 1935, Rv I 1147/35.)

Důchod.

Pro povinnost platiti náhradu důchodu za ztrátu živitele podle § 1327 obč. zák. je lhostejno, že oprávněná pozůstalá manželka neprovozuje dále živnost usmrceného právem vdovským. (Rozh. ze dne 12. září 1935, Rv II 856/33.)

Exekuce.

Zrušení nebo změny smíru o výživném pro změnu poměrů, na níž strany ve smíru nepamatovaly, nelze se domáhati žalobou podle § 35 ex. ř. proti uhražovací exekuci k vydobytí splatných částek výživného. (Rozh. ze dne 5. září 1935, R II 335/35.)

O návrzích na povolení exekuce podle cizozemských exekučních titulů rozhoduje samosoudec krajského soudu. (Rozh. ze dne 19. června 1935, R I 574/35.)

Exekuční soud není oprávněn, aby věřitelům určil lhůtu k uplatnění náhrady škody pořadem práva podle § 155 (II.) ex. ř. pod sankcí, že jinak vydá obmeškálemu vydražiteli vadium a složená splátky. Náhrady „jinak obmeškáním způsobených škod“, jež je uplatnění pořadem práva [§ 155, (II.) a § 17 (II.) ex. ř.], nenáleží do rozdělované podstaty podle § 215, č. 3 ex. ř., nýbrž jsou osobním nárokem dotčeného poškozeného. (Rozh. ze dne 21. září 1935, R I 784/35.)

Odkladem dražebního roku podle § 3, odst. 2., zák. č. 1/33 Sb. z. a n., nezrušuje se dražební řízení podle § 207, odst. 1., ex. ř. (Rozh. ze dne 22. června 1935, R I 566/35.)

Byla-li nemovitost, na níž jest vtěleno právo zástavní za pohledávku, poté rozdělena na několik ideálních podílů, vzniká právní poměr podobný simultánnímu právu zástavnímu; hypotekární věřitel může žádati zaplacení celé pohledávky z každého podílu, ale může také kterýkoliv spoluvlastnický podíl ze zástavního závazku propustiti. (Rozh. ze dne 19. září 1935, R II 411/35.)

Dlužník nepozbývá dobrodiní předpisu § 251, č. 6 ex. ř., nemohli-li v době zabavení z nahodilých příčin, jako pro nedostatek objednávek, přechodně vykonávati řemeslo. Stačí, že stroj sloužil k lehčímu a výhodnějšímu provozu živnosti dlužníkovy, třebaš nebyl nezbytně nutným k provozu živnosti v rozsahu, v jakém ji provozoval dlužník. (Rozh. ze dne 18. září 1935, R II 418/35.)

Tělocvičné nářadí nepatří mezi věci, jež jsou podle § 251 ex. ř. z exekuce vyňaty. (Rozh. ze dne 13. září 1935, R II 394/35.)

Stát jako vymáhající věřitel nemusí v exekučním návrhu tvrditi a osvědčiti likviditu zabavované pohledávky podle dvorního dekretu ze dne 21. srpna 1838, č. 291 sb. z. s., ani, že pohledávka byla již k výplatě poukázána. (Rozh. ze dne 14. června 1935, R I 529/35.)

Exekuce vnučenou správou užívajícího práva povinného na mlýně jest přípustna podle §§ 331 a násl. ex. ř., jest však dbáti toho, aby nebyl porušen předpis § 341 ex. ř. zasažením živnosti mlynářské jako takové. (Rozh. ze dne 6. června 1935, R II 260/35.)

Předpis čl. 126 obch. zák. platí vedle předpisu § 333 ex. ř. Vedení exekuce podle § 333 ex. ř. nevyžaduje předchozí bezvýslednou exekuci na soukromé jmění společnikovo. Podle § 333 ex. ř. má vymáhající věřitel právo na zrušení společnosti jen, pokud povinný společník měl takové právo. (Rozh. ze dne 19. června 1935, R I 289/35.)

Vnučenou správu lékárnické živnosti lze povolití jen tehdy, provozuje-li povinný lékárník s více než čtyřmi pomocníky. (Rozh. ze dne 5. září 1935, R I 731/35.)

H o n e b n í z á k o n .

Rízení o zrušovací stížnosti podle § 46 hon. zák. pro Čechy jest řízením nesporným. Zrušovací stížnost jest podati ve lhůtě patnáctidenní. (Rozh. ze dne 18. června 1935, R I 437/35.)

K o n k u r s .

Při soudním prodeji podle § 121 konk. ř. jest jen obdobně použití důvodů odkladu, uvedených v § 42 ex. ř. Spory o nároky na vyloučení věci nenáležících do konkursní podstaty mohou tvořiti podklad k odložení soudního prodeje obdobný § 42, č. 5 ex. ř. (Rozh. ze dne 26. září 1935, R I 739/35.)

V úmluvě stavší se bez souhlasu věřitelů, že věřitel bude přijat po skončení konkursu jako dílovedoucí za výhodných podmínek, jest obsažena zvláštní výhoda podle § 151 konk. řádu, třebaš věřitel v souvislosti s tímto slibem slevil vyrovnací kvotu a souhlasil se značným prodloužením splatnosti jednotlivých smluvených splátek. (Rozh. ze dne 18. června 1935, Rv II 456/35.)

Koupě úhrnem.

Jde o koupi úhrnem, nedošlo-li při prodeji inventáře k určitému ujednání ohledně počtu a ceny jednotlivých předmětů. (Rozh. ze dne 19. září 1935, Rv I 2277/33.)

Legitimace dítěte.

Legitimace podle § 161 obč. zák. nastává ipso jure uzavřením sňatku. (Rozh. ze dne 11. července 1935, R II 272/35.)

M z d a.

Při výpočtu procent podle druhého odstavce § 1154 b) obč. zák. v doslovu zákona ze dne 1. dubna 1921, č. 155 Sb. z. a n., jest u zaměstnance pracujícího za úkolovou mzdu vzítí za základ průměrnou úkolovou mzdu, nikoliv jen mzdu minimální. (Rozh. ze dne 5. září 1935, Rv I 1544/35.)

N á h r a d a n á k l a d u.

Osoba, uvedená v § 143 obč. zák., jež poskytla dítěti výživu, může žádati náhradu na tom, kdo jest před ní povolán podle zákona k výživě dítěte, nikoliv však na tom, kdo jest k výživě povolán teprve po ní.

Není třeba, aby ten, kdo plní cizí zákonnou povinnost, již při plnění měl na zřeteli určitou osobu, kterou chce svým plněním podle § 1042 obč. zák. zavázati, stačí, plní-li v úmyslu, že bude požadovati náhradu na tom, o němž se teprve ukáže, že byl k plnění podle zákona povinen. (Rozh. ze dne 26. června 1935, Rv I 1108/35.)

N á j e m.

Předpokladem pro osvobození od nájemného (pachtovného) podle § 1096 obč. zák. jest, že nájemní předmět se stal za nájmu bez viny nájemcovy (pachtýřovy) tak vadným, že se nehodí k vymíněnému užívání. (Rozh. ze dne 5. září 1935, Rv I 1231/35.)

Vzdání se předem nároků, příslušejících nájemci podle § 1096 obč. zák., je dovoleno, pokud jde o nájem věci movitých. (Rozh. ze dne 6. září 1935, Rv I 2087/33.)

N e k o n g r u á l n í c í r k v e.

Nekongruální cirkve a náboženské společnosti nesmí jednostranně srážeti ze smluvně sjednaných platů svých duchovních částky, které duchovním vyplatily z paušální dotace, poskytnuté jim podle § 5 zák. č. 122/26 Sb. z. a n., ze státních prostředků. (Rozh. ze dne 27. září 1935, Rv II 16/35.)

N e m a n ž e l s k é o t c o v s t v í.

Znalecký důkaz zkouškou krve je způsobilým prostředkem proti-důkazu, jímž lze vyvrátiti domněnku nemanželského otcovství a nikoliv jen pomůcka k přezkoumání hodnověrnosti nemanželské matky. Důkaz ten má místo i tehdy, když je nesporné, že udánlivý otec dítěte s nemanželskou matkou v kritické době souložil. (Rozh. ze dne 12. září 1935, R I 895/35.)

N e p a t r n á v ě c.

O tom, zda jde o věc nepatrnou, rozhoduje především peněžitá částka v žalobě žádaná a hodnota sporu se již neurčuje podle §§ 55 až 59 j. n. (Rozh. ze dne 14. června 1935, R II 277/35.)

Nicotnost.

Obcházení daňových a poplatkových předpisů má v zápětí jen následky s hlediska daňových a poplatkových předpisů, nečiní však právní jednání samo nicotným. (Rozh. ze dne 28. června 1935, Rv I 2314/33.)

Odpůrčí řád.

Nárok na náhradu podle § 14 (1) odp. ř. z roku 1931 jest, pokud jde o jeho rozsah, posuzovati podle všeobecných ustanovení §§ 335 a 1323 obč. zák.; nárok sám není nárokem na náhradu škody a není zavinění podmínkou jeho uplatňování. (Rozh. ze dne 6. června 1935, Rv I 464/33.)

Ohraničení (prostoru).

Ustanovením § 858 obč. zák., druhá věta, není vyloučeno, aby na základě místních zvyklostí nebyl prostor ohraničován po levé straně. Zákon ukládá vlastníkům prostoru povinnost ohraničiti prostor po jedné straně vůbec, lhostejno, na jaké. (Rozh. ze dne 19. září 1935, Rv I 2237/33.)

Ochrana nájemníků.

Vyjmul-li zákon ze své ochrany jen část jednotného nájemního předmětu, nelze dáti volnou výpověď ani z vyňaté části, ani z celku. (Rozh. ze dne 19. června 1935, Rv I 1184/35.)

Šestiměsíční promlčecí lhůta [§ 20 (3) zák. o ochr. náj.] k uplatnění nároku na vrácení nepřiměřené odměny za zprostředkování nájmu začíná běžeti od zrušení nájemní smlouvy předešlého nájemníka, spadá-li zprostředkování nového nájmu a vyplacení nepřiměřené odměny za to do téže doby. (Rozh. ze dne 27. června 1935, Rv II 331/33.)

Za zřeknutí se „předem“ [§ 20 (2) zák. č. 44/28 (nyní § 18 (2) o ochr. náj.)] jest pokládati vzdání se celého nároku, jež se stalo před splněním nebo nejpozději při splnění slíbené úplaty. (Rozh. ze dne 14. června 1935, Rv I 568/35.)

Opravný prostředek.

Výživné, požadované rozloučenou manželkou podle § 1266 obč. zák., jest výživným ze zákona, o němž co do nepřipustnosti dovolání platí § 502, třetí odstavec, c. ř. s. v doslovu čl. I., č. 2 zák. 251/34. (Rozh. ze dne 8. června 1935, Rv I 1002/35.)

Byl-li kontumační rozsudek zrušen odvolacím soudem pro zmatečnost bez odmítnutí žaloby a bez výhrady pravomoci, a byl-li pak po kontradiktorním jednání vydán nový rozsudek, jenž byl odvolacím soudem potvrzen, nelze se pro připustnost dovolání odvolávati na předpis

Ustanovení čl. II, odst. 2. (2) zákona ze dne 11. prosince 1934, č. 251 § 502, čtvrtý odstavec c. ř. s. (Rozh. ze dne 8. června 1935, R II 232/35.) Sb. z. a n., o vyloučení dalších opravných prostředků proti rozhodnutím druhé stolice platí též, jde-li o poznámku hypotekární žaloby. (Rozh. ze dne 21. června 1935, R II 285/35.)

Vyhražený rekurs proti usnesení soudu prvé stolice nelze spojit s dovolacím rekursem proti usnesení soudu druhé stolice, o němž by měl bezprostředně rozhodnouti nejvyšší soud s přejitím soudu druhé stolice. (Rozh. ze dne 27. června 1935, R I 666/35.)

Do usnesení, podle něhož má býti vymazáno zástavní právo, vázanoucí na celé nemovitosti, jest přípustným rekurs spoluvlastníka jiného dílu téže nemovitosti. (Rozh. ze dne 19. září 1935, R II 411/35.)

Pension.

Byl-li pension zřízen jako podnik po způsobu hotelu za tím účelem, aby poskytování bytu cizincům se stalo trvalým zdrojem příjmů, ručí

majitel hostům podle § 970 obč. zák. (§ 1316 obč. zák.). (Rozh. ze dne 26. září 1935, Rv I 2515/33.)

Plná moc.

Zmocnila-li manželka manžela, aby ji zastupoval při jednání před rozhodčím soudem a manžel vrátil plnou moc hned po jednání, nemohl nálezhodčího soudu býti doručen manželi s účinkem pro manželku. (Rozh. ze dne 14. června 1935, Rv I 1582/33.)

Podpis.

Podpisem listiny není schválen její obsah, uvěřil-li podpisující křivému předstírání zástupce druhé strany o znění listiny, spoléhaje v jeho poctivost. (Rozh. ze dne 5. září 1935, Rv I 2019/33.)

Pojištění smluvní.

Zástupce pojišťovny jest zmocněn přijímatí prémie pro pojišťovnu, měl-li k tomu plnou moc pojišťovny, byť mlčky projevenou tím, že pojišťovna delší dobu trpěla jednateli, aby prémie přijímal. Doložkou v pojišťovacím návrhu, že navrhovatel uznává stanovy i pojišťovací podmínky, které při podpisu návrhu nemohl znáti, nebyl obsah pojišťovacích podmínek pojat do pojišťovacího návrhu. (Rozh. ze dne 15. června 1935, Rv I 1162/34.)

Nabyla-li obmyšlená osoba podle § 10, I. odst., všeobecných pojišťovacích podmínek, odpovídajících předpisu § 132 I. zák. o poj. smlouvě nároku ze smlouvy o životním pojištění teprve, když nastala pojistná příhoda, mohla použití práva daného jí § 26 zák. o poj. smlouvě, a zaplatiti dospělou splátku pojistného s účinkem v ustanovení tom uvedeným teprve od té doby, co nastala pojistná příhoda. Tímto okamžikem střetl se závazek obmyšlené osoby, zaplatiti pojistnou prémie, se závazkem pojišťovny zaplatiti pojistnou náhradu. (Rozh. ze dne 22. června 1935, Rv I 1456/33.)

Pořad práva.

Připustnost pořadu práva, namítli-li nositel pojištění (všeobecný penzijní ústav) proti nároku pojištěncovu, založenému na ustanovení občanského práva o kondikci, že vymáhané pojistné vůbec nepřijal. (Rozh. ze dne 13. září 1935, R II 269/35.)

Nárok, který přísluší povinné straně proti státu ze služebního poměru, nemůže vymáhající věřitel, jemuž byl přikázán k vybrání, vymáhati pořadem práva. (Rozh. ze dne 20. září 1935, Rv II 520/35.)

Poslední pořízení.

Vůli zůstavitelovu jest zjistiti též podle skutečnosti mimo obsah závěti. K tomu mohou přispěti i projevy, které učinil zůstavitel k třetím osobám, zvláště k pisateli závěti. (Rozh. ze dne 19. června 1935, Rv I 119/34.)

Pozůstalost.

Byla-li správa pozůstalosti svěřena přihlásivšímu se dědici, může soudní správa býti povolena jen v zajišťovacím řízení podle § 381 násl. ex. ř., je-li osvědčeno hrozící nebezpečnoství. (Rozh. ze dne 26. června 1935, R I 541/35.)

Je-li několik správců pozůstalosti podle § 145 nesp. řiz. a má-li býti na jednoho z nich podána žaloba v zájmu neodevzdané pozůstalosti, lze k návrhu jiného správce udeliti tomuto pozůstalostní svolení k podání žaloby. V takovém případě běží o kolisního opatrovníka podle obdoby

§§ 272, 282 obč. zák., a o důležitý úkon podle § 145 nesp. říz. (Rozh. ze dne 13. září 1935, R I 652/35.)

Pracovní soudy.

Vyžaduje se, aby nárok nebo závazek vyvřel z poměru pracovního, služebního, nebo učebního, a aby tudíž vzešel za jeho trvání, nezáleží však na tom, zda pracovní, služební, nebo učební poměr dosud ještě trvá, či zda byl při zahájení rozepře již skončen. (Rozh. ze dne 13. září 1935, R I 793/35.)

Přednostní pořadí.

Kostelní konkurenční příspěvky nepoživají přednostního pořadí. (Rozh. ze dne 27. září 1935, R II 290/35.)

Převzetí dluhu.

Kdo převzal na sebe alimentární závazek nemanželského otce k nemanželskému dítěti, nemůže, nebylo-li to ujednáno, žádati za snížení výživného proto, že se jeho majetkové poměry zhoršily. (Rozh. ze dne 12. září 1935, Rv I 807/35.)

Příslušnost.

Ustanovení čl. III, čís. 3 zák. čís. 161/21 Sb. z. a n., platí i pro obor jurisdikční normy. K rozhodnutí o žádosti manžela, bydlicího v t. zv. historických zemích, za rozlučku dobrovolně rozvedeného manželství podle § 15 rozlukového zákona, směřující proti manželovi, bydlicímu na území práva slovenského, je příslušný krajský soud bydliště žadatele. (Rozh. ze dne 19. září 1935, Nd I 401/35.)

Rodičovské právo.

„Vrchností“, uvedenou v § 145 obč. zák., není opatrovnícký soud. (Rozh. ze dne 5. června 1935, R II 276/35.)

Rozluka.

Při posouzení otázky viny na rozluce lze přihlížeti jen k důvodům, pro které byla rozlučka pravoplatně vyslovena, nikoliv k činům druhé strany, jež k rozluce nevedly. (Rozh. ze dne 13. září 1935, Rv II 524/35.)

Smlouva ve prospěch třetích osob.

Nabyla-li třetí osoba podle § 881 (2) obč. zák. bezprostředně práva na plnění příslibujícím smluvníkem, jest její nárok založen na smluvním poměru mezi tím, kdo slíbil (promitentem) a tím, kdo si ve prospěch třetího dal slíbíti (promissarem) a jest jen tento poměr rozhodným pro obsah a rozsah nároku třetí osoby. Poměr mezi promissarem a třetí osobou, i kdyby byl založen na nicotném jednání, jest bez vlivu na poměr mezi promitentem a třetí osobou. (Rozh. ze dne 21. června 1935, Rv I 727/35.)

Smír.

Smír před soudem v řízení nesporném může býti sjednán jen ve formě protokolu. (Rozh. ze dne 6. června 1935, R I 521/35.)

Splátkový obchod.

Námítky proti dluhu ze splátkového obchodu, jichž se dlužník nemůže účinně vzdáti podle § 4 zák. o splátkových obchodech, čís. 70/96

ř. zák., lze vznést i proti postupníku, proti němuž byl dluh uznán. (Rozh. ze dne 18. června 1935, Rv II 806/33.)

Společenstva.

Rejstříkový soud nemůže zasáhnouti do likvidace společenstva, avšak pokud není prokázáno uspokojení věřitelů, nelze vymazati společenstvo z obchodního rejstříku. (Rozh. ze dne 5. června 1935, R I 528/35.)

Byl-li kdo družstvem (zák. čís. 70/73 ř. z.) pověřen vedením správy nebo určité její části, neplatí pro jeho zastupitelské oprávnění předpisy stanov, nýbrž řídí se rozsah jeho plné moci ustanovením § 26 zák. čís. 70/73 ř. z. Platí tu tytéž zásady, jež jsou obecně uznány pro posouzení objemu plné moci obchodních zmocněnců podle čl. 47 obch. zák. (Rozh. ze dne 19. června 1935, Rv I 1402/33.)

Společnost (obchodní).

Společníku, který upadl do konkursu, nepřisluší spoluúčast na likvidaci společnosti; na jeho místo nastupuje správce konkursní podstaty. (Rozh. ze dne 25. září 1935, R I 911/35.)

Společnost s r. o.

§ 91 zák. o spol. s r. o. má na mysli zajištění a nikoliv pouze zdržení sporných nebo nedospělých pohledávek věřitelů. (Rozh. ze dne 19. června 1935, R I 1555/35.)

Zápis zániku nebo změny zastupovacího práva jednatelů má význam deklaratorní jen v případech § 17 zák. o společnostech s r. o.; význam konstitutivní má zápis podle § 49 cit. zák. tehdy, stal-li se na základě změny společenské smlouvy v otázce zastupování společnosti. (Rozh. ze dne 18. září 1935, R I 910/35.)

Spoluvlastnictví.

Knihovní spoluvlastník nemovitosti jest oprávněn k žalobě podle § 830 obč. zák., třeba byla proti němu podána a v pozemkové knize poznamenána odpůřící žaloba. (Rozh. ze dne 13. září 1935, Rv I 2467/33.)

Souhlasná žádost spoluvlastníků k prodeji společné nemovitosti vyžaduje úplnou dohodu spoluvlastníků nejen o tom, že se má nemovitost prodati dobrovolnou dražbou, nýbrž i o způsobu provedení dražby t. j. o dražebních podmínkách. Nelze-li docíliti úplného souhlasu o dražebních podmínkách, jest si zjednati podklad pro návrh na veřejnou soudní dražbu podle § 352 ex. ř. a to pravoplatným rozsudkem na zrušení spoluvlastnictví podle § 843 obč. zák. Stanovení dražebních podmínek přísluší exekučnímu soudu podle zásad nesporného řízení, pořad práva pro jich určení jest však vyloučen. (Rozh. ze dne 19. září 1935, R I 723/35.)

Úprava pachtovného.

Neobsahuje-li pachtýřův dopis náležitostí uvedených v poslední větě prvního odstavce § 4 vl. nař. čís. 272/34 Sb. z. a n., nelze jej považovati za náležité uplatnění nároku na slevu pachtovného podle § 4 cit. vl. nařízení. Neúplný návrh pachtýřův nemá býti odmítnut, nýbrž budiž jednáno v nesporném řízení o námitkách propachtovatelových. (Rozh. ze dne 13. června 1935, R II 274/35.)

Námitka zkrácení nad polovici ceny nemá místa v řízení o úpravě pachtovného podle vládního nařízení čís. 164/33 Sb. z. a n. (Rozh. ze dne 19. září 1935, R I 824/35.)

Úrazové pojištění.

Nárok pojišťovny podle § 47 úr. zák. není opodstatněn proti majiteli auta, nejde-li o jeho vlastní zavinění na úraze, nýbrž zavinily-li úraz osoby, za něž podle § 8 aut. zák. ručí. (Rozh. ze dne 5. června 1935, Rv II 616/35.)

V případě spoluzavinění poškozeného na úrazu jest při určení rozsahu náhradních nároků podle § 47 úr. zák. zjistiti výši nároku podle §§ 1304, 1325—1327 obč. zák. a od určené částky odečísti to, co poškozený obdržel od úrazové pojišťovny. (Rozh. ze dne 5. září 1935, Rv I 1981/33.)

Uznání.

Uznáním pohledávky ve smyslu § 1497 obč. zák. jest i žádost dlužníka, aby mu věřitel poshověl v placení dluhu. (Rozh. ze dne 27. června 1935, Rv I 2248/33.)

Věc prázdninová.

Spor syna s matkou o odměnu za činnost, kterou vyvíjel v jejím podniku za předpokladu, že podnik ten mu bude jednou odevzdán, což se nestalo, je věcí prázdninovou. (Rozh. ze dne 27. června 1935, Rv II 815/33.)

Vedlejší intervenient.

Pro počítání osmidenní lhůty k podání dovolací odpovědi vedlejšího intervenienta jest rozhodné jedině datum doručení dovolání straně procesní, nikoliv doručení vedlejšímu intervenientu. (Rozh. ze dne 19. června 1935, Rv I 431/35.)

Vnucená správa.

Zavedení vnucené správy podniku projevuje účinek teprve okamžikem, kdy vnucený správce byl uveden do správy podniku a měl skutečně možnost obchodovati. (Rozh. ze dne 21. září 1935, R I 817/35.)

Propachtoval-li vnucený správce za souhlasu exekučního soudu na místě vlastnice pozemků tyto pozemky dosavadnímu pachtýři i na rok 1935/36, došlo tím k prodloužení (obnovení) pachtovního poměru mezi dosavadním pachtýřem a vlastníci pozemků podle vl. nař. čís. 39/35 Sb. z. a n. (Rozh. ze dne 19. září 1935, R II 365/35.)

Dlužník může se platně vzdát práva na ponechání nezbytných obytných místností, příslušejících mu podle § 105 ex. ř. a uzavřítí s vnuceným správcem o svém dosavadním bytu nájemní smlouvu. (Rozh. ze dne 30. srpna 1935, R I 748/35.)

Výhrada vlastnictví.

Přeměnou pohledávky za zaplacení kupní ceny v pohledávku ze zápůjčky zanikla prodatelova výhrada vlastnictví, neustanovily-li strany něco jiného. (Rozh. ze dne 14. září 1935, Rv I 1107/35.)

Vyrovnání.

Částka zasláná vyrovnacím dlužníkem vyrovnacímu věřiteli před splatností splátky na vyrovnací kvotu bez určení, že částka má býti započítána na splátku na vyrovnací kvotu, musí býti podle § 1416 obč. zák. započítána nejprve na pohledávky vyrovnacího věřitele, jež byly v den placení již splatné. (Rozh. ze dne 1. června 1935, Rv I 978/33.)

Kdo přistoupil jako rukojmí a plátce k vyrovnání, ručí jednotlivým vyrovnacím věřitelům až do výše převzatého závazku v poměru k jejich pohledávkám. (Rozh. ze dne 26. června 1935, Rv II 438/35.)

Zadržovací právo.

Ustanovení §§ 970, 970 c) obč. zák. se vztahuje i na majitele garáží, kteří přijímají po živnostensku vozidla na přechodnou dobu do úschovy. (Rozh. ze dne 26. června 1935, Rv I 758/33.)

Započtení

Solidární spoludlužník není oprávněn namítati k započtení vzájemnou pohledávku druhého spoludlužníka. (Rozh. ze dne 5. června 1935, Rv I 2009/33.)

Zástavní právo.

I zaznamenaným právem zástavním podle § 38 c) knih. zák. lze nakládati podle poslední věty § 469 obč. zák. (Rozh. ze dne 28. června 1935, R I 694/35.)

Zemědělci.

Ustanovení zák. čís. 33/34 Sb. z. a n. nelze použítí na exekuční věci příklepem již ukončené, v nichž šlo původně o dražbu proti zemědělcům, ale v nichž došlo k opětné dražbě. (Rozh. ze dne 7. června 1935, R II 234/35.)

Ochranu vládního nařízení čís. 142/34 Sb. z. a n. jest přiznati i manželce zemědělce, která s ním hospodaří na zemědělských pozemcích jen, je-li jejich spoluvlastnicí, spolupachtýřkou nebo spoluužívatelkou. (Rozh. ze dne 3. července 1935, R I 646—647/35.)

Pohledávku podle § 1 vl. nař., čís. 142/34 Sb. z. a n., není nárok na depuraci. (Rozh. ze dne 5. září 1935, R II 321/35.)

Zmatečnost řízení.

Byl-li veden spor jen na oko, jest vysloviti k návrhu ministerstva spravedlnosti podle § 42 j. n. zmatečnost řízení a žalobu odmítnouti. (Rozh. ze dne 14. června 1935, Rv I 1550/31.)

Zohyždění.

Při zohyždění podle § 1326 obč. zák. nesejde na tom, zda lze zohyžděnou část těla zahaliti šatem. (Rozh. ze dne 12. září 1935, Rv II 849/33.)

Zpracování.

Z ustanovení § 414 obč. zák. nelze dospěti úsudkem z opaku k závěru, že kdo zpracuje cizí věc se souhlasem vlastníka, stane se vlastníkem výrobku, nýbrž rozhoduje tu vůle stran. K převodu vlastnictví na zpracovatele jest potřeba právního důvodu a způsobu nabývání. (Rozh. ze dne 19. června 1935, Rv II 449/35.)

Žaloba konfesorní.

Domáhá-li se žalobce konfesorní žalobou podle § 523 obč. zák. také knihovního vkladu zvýržené polní služebnosti (§ 481 a, § 1498 obč. zák.), musí žalovati všechny spoluvlastníky služebného pozemku, nikoliv jen některé. (Rozh. ze dne 12. září 1935, R I 802/35.)

Žaloba zápuřčí.

Žaloba podle § 523 obč. zák. přísluší vlastníku proti každému rušiteli bez rozdílu, zda zásah do vlastnictví podniká rušitel pro sebe ve

vlastním zájmu, či zda jedná v zastoupení třetího a v jeho zájmu, činí-li tak na základě domněle vydrženého práva. (Rozh. ze dne 20. září 1935, Rv I 2057/33.)

Železnice.

Při stanovení náhrady škody z přepravní smlouvy nerozhoduje, k jakému účelu bylo přepravované zboží určeno, nýbrž rozhoduje poškození, které se stalo za přepravy do stanice určení a náhrada se týká jen skutečného poškození, zjištěného na zásilce ve stanici určení. (Rozh. ze dne 5. června 1935, Rv I 1336/33.)

Každého nádražního nosiče, kterého železnice užije k provedení přepravy, jest považovati ve výkonu této služby za nosiče, ustanoveného železnici, za něhož železnice co do výkonu jeho služeb ručí. Nezáleží na tom, zda železnice dává vykonávati službu nosičů zavazadel svými vlastními lidmi, či zaměstnanci podniku, s nímž o tom uzavřela smlouvu. (Rozh. ze dne 12. června 1935, Rv II 587/33.)

B. Ve věcech trestních a kárných.

A d v o k á t i.

Advokát je povinen při sepisování smluv mezi stranami, z nichž jedna není zastoupena advokátem, hájiti zájmy obou stran. Je vyloučeno, aby proti jsoucnosti právního poměru, založeného smlouvou jím sepsanou, podnikal něco škodlivého pro osobu ze smlouvy oprávněnou. (Rozh. ze dne 12. června 1935, Ds II 13/34.)

Advokát není oprávněn, popírá-li se správnost a výše jeho pohledávky, zdržovati si ke krytí popřené pohledávky částky pro mandanta u něho deponované; je naopak nejen oprávněn, nýbrž povinen (§ 19, odst. 3. adv. ř., § 1425 obč. zák.) složiti popřenou částku k soudu a nedošlo-li k dohodě podle § 28 f) adv. ř., prokázati soudně pravost i sumu své pohledávky.

Výbor advokátní komory má právo, aby příslušnými příkazy přidržoval advokáty k plnění této povinnosti povolání. (Rozh. ze dne 12. června 1935, Ds II 27/34.)

K u p l í ř s t v í.

„Rádný pobyt“ dává u sebe nevěstkám ten, kdo jim poskytuje možnost po delší dobu se u něho zdržovati a používati místnosti dané k dispozici; zákon nečiní rozdíl, zda tento pobyt byl poskytnut v místnosti, tvořící součást bytu pachatelova, či v samostatném pokoji nebo bytě, jímž má pachatel právo disponovati.

„Přechováváním“ rozumí zákon jen přechodné a nepravidelné poskytování podobné možnosti.

Skutková podstata přestupku podle § 512 a) tr. z. je dána již poskytnutím rádného pobytu nevěstce nebo jejím přechováváním, jež jí má umožniti vykonávání její nedovolené živnosti, aniž se vyžaduje nějaká další činnost pachatelova (zprostředkování soulože seznamováním nevěstky s muži).

S hlediska trestního zákona živnost nevěstek nikdy není živností dovolenou. (Srov. r. č. 2945 sb. vid. n. s., č. 3506 sb. n. s.) (Rozh. ze dne 14. června 1935, Zm I 1048/34.)

M a ř e n í e x e k u c e.

Nemovitost činí se s hlediska věřitele bezcennou, pozbývá-li jedním pachatelovým úplně nebo značně na své ceně jako předmět, sloužící k uspokojení věřitele; nezáleží na tom, zda se věc činí pro účel uspokoi-

jeni věřitele nepřístupnou mechanickým způsobem či právním jednáním. (Srov. r. č. 3303 vid. n. s., č. 2723 vid. n. s.)

§ 1 zák. o maření exekuce nepředpokládá, že činem pachatelovým nastalo zmenšení dlužníkova jmění, nýbrž stačí, nastala-li z činu taková přeměna v jeho jmění, která způsobuje věřiteli obtíže ve vydobytí pohledávky, třebaže se celkový stav jmění nestal pro věřitele nepříznivějším; zákon nerozlišuje, zda dlužník jednal za úplatu či bez úplaty. (Srov.: r. č. 940 vid. n. s., č. 2095, 3112 sb. n. s.) (Rozh. ze dne 18. června 1935, Zm I 294/35.)

Přestupek podle § 3 zák. č. 78/1883 ř. z. vyžaduje jen, aby věc úředně zabavená byla vědomě odňata z úředního opatření; po stránce subjektivní stačí vědomí pachatelovo, že věc, s níž nakládá, byla úřadem zabavena.

Pachatele nevyvíňuje ani, odevzdal-li zabavenou věc samu vy-máhajícímu věřiteli k úhradě vymáhané pohledávky. (Srov. r. č. 1034 sb. vid. n. s., č. 2195 sb. n. s.) (Rozh. ze dne 18. června 1935, Zm I 294/35.)

Mladiství provinilci.

„Značně zaostalý“ ve smyslu § 2 (2) zák. č. 48/31 Sb. z. a n. je takový mladistvý, který přes svůj věk nedosáhl onoho stupně vývoje intelektuálního nebo mravního, jakého zpravidla dosahuje mládež dovršivší 14. rok svého věku.

Pouhá — třebaž omluvitelná — neznalost právních předpisů (§ 6, odst. 1. cit. zák.) neb úchylnost, spočívající v tělesných nebo duševních vadách (§ 21 cit. zák.) nestačí k vyloučení trestnosti.

Ani mdlý rozum ani značná zpustlost nevyklučují způsobilost řídití své jednání podle správného rozpoznání mezi tím, co podle právního řádu má či nemá být. (Rozh. ze dne 6. června 1935, Zm I 471/35.)

Nevědomost lékaře.

S hlediska § 356 tr. z. nezáleží na tom, zda nevědomost lékařova prýští z nedokonalosti jeho vědeckého školení, či z nedostatku praxe. (Rozh. ze dne 4. července 1935, Zm I 672/34.)

Ochrana cti.

Pod pojem „vydávání v posměch“ po rozumu § 1 zák. č. 108/33 Sb. z. a n. nespadá každé zesměšňování a posmívání se, nýbrž vyžaduje se, aby se projev dotýkal lidské hodnoty napadeného způsobem, jímž je napadený uváděn v nebezpečí, že v očích jiných lidí ztratí na předpokladech vážnosti a cti, na niž má nárok podle své osobnosti, jak se projevuje v jeho vlastnostech a smýšlení. (Srov. r. č. 3763, 8785, 4007, 4027, 4215 sb. n. s.)

Dobírání si není trestno, záleží-li v pouze sarkastickém (ironickém) výrazu nebo v politických šlezech. (Srov. r. č. 2735, 3207 sb. n. s.)

Kritika, satira a ironie nesmějí se dotýkati osobní hodnoty a mravních kvalit napadeného a nesmějí svou formou nabývatí takového rázu zesměšňujícího, že se tím napadený snižuje v účtě a vážnosti. (Srov. r. č. 4489 sb. n. s.) (Rozh. ze dne 12. června 1935, Zm I 528/35.)

K rozsahu ochrany cti politických stran. Deset až patnáct osob v místnosti nahodile přítomných není „početným shromážděním“ ve smyslu § 5 (2) zák. č. 108/33 Sb. z. a n. (Rozh. ze dne 18. června 1935, Zm I 129/35.)

Ochrana republiky.

Rozšiřovaným spisem ve smyslu § 39, č. 2 zák. na ochr. rep., je i podání na orgán veřejné zájmové organizace (na advokátní komoru). Srov. r. č. 1629, 3650 sb. n. s. (Rozh. ze dne 14. června 1935, Zm I 610/35.)

Opravné prostředky.

V pouhém dotazu obžalovaného, kdy má nastoupiti trest, učiněném po vyhlášení rozsudku a po udělení právního poučení, nelze spatřovati vzdání se opravných prostředků. (Rozh. ze dne 19. června 1935, Zm I 658/35.)

Příslušnost.

Propuštěním vojenské osoby na trvalou dovolenou podle § 4 zák. č. 267/34 Sb. z. a n. byla ukončena její vojenská činná služba, za které byl trestný čin spáchán. Jde-li o obecný trestný čin a nestalo-li se žádné opatření, vztahující se na přípravu nebo zahájení trestního řízení (§ 16, odst. 1. voj. tr. ř.), zanikla ukončením vojenského poměru vojenská trestní soudní pravomoc a jest příslušný občanský soud trestní. (Rozh. ze dne 8. srpna 1935, N III 63/35.)

K výroku podle § 261 tr. ř. smí dojiti teprve po hlavním přeličení. (Rozh. ze dne 21. června 1935, Zm I 1359/34.)

R a d i o.

Omyl o době platnosti prozatímní koncesní listiny k přechovávání radiopřístroje je omylem skutkovým, který podle § 2, lit. e) tr. z. vylučuje zavinění (§ 238 tr. z.). (Rozh. ze dne 7. června 1935, Zm I 413/35.)

Ú p a d e k z n e d b a l o s t i.

Přečin podle § 486 tr. zák. nepředpokládá nenapravitelné poškození věřitelů.

Vzešla-li jednou škoda, nenastává beztrestnost pozdějším jejím nahrazením ani vyrovnáním s věřiteli.

Poškození samo nastává tím okamžikem, kdy je zřejmo, že věřitelé — třeba i jeden z nich — nemají podle pravidelného běhu života vyhlídek na úplné uspokojení. (Rozh. ze dne 30. srpna 1935, Zm I 288/35.)

Ú t i s k a v y d í r á n í.

Vydírání a útisk liší se sice jen různou intenzitou nátlaku, avšak u psychického nátlaku (vyhrožování) je hranice ta samým zákonem vymezena ustanovením, že pohrůžka musí býti způsobilá vzbuditi v ohroženém důvodnou obavu, má-li se státi složkou skutkové podstaty zločinu vydírání. (Srov. r. č. 4600 sb. n. s.) (Rozh. ze dne 14. června 1935, Zm I 291/33.)

Z m a t e č n í s t í ž n o s t.

Byl i obhájce při opovědi zmateční stížnosti výslovně žádal za doručení opisu rozsudku sobě samému, vyhovuje zákonu (§ 79 tr. ř.), byl-li rozsudek doručen obžalovanému; dnem tohoto doručení počala běžeti lhůta ku provedení zmateční stížnosti. Tím, že později byl opis rozsudku doručen i zvolenému obhájci, nemohla býti uvedená zákonná lhůta prodloužena. (Rozh. ze dne 2. července 1935, Zm I 780/35.)

Z o d p o v ě d n o s t z a n á s l e d k y.

Zavinění a zodpovědnost za následky (§ 335 tr. zák.) i tehdy, přidružila-li se k příčině pachatelem vyvolané ještě jiná příčina, pachatelem třeba ani nepředvídaná. (Rozh. ze dne 14. června 1935, Zm II 208/35.)

Zpronevěra.

Vlastnictví a jeho výhrada pro prodatele zaniká takovými úkony, jež nutí k závěru, že bylo od ní upuštěno (že se prodatel vlastnictví vzdal). Na to lze usuzovati, došlo-li mezi stranami k novaci. (Rozh. ze dne 30. srpna 1935, Zm I 288/35.)

Z judikatury nejvyššího správního soudu.

(Září—říjen 1935.)

Daně.

Daň rentová, která postihuje doživotní důchody, ukládá se podle čl. 5. úmluvy mezi republikou československou a královstvím italským č. 21/1925 Sb. státem, v němž věřitel má své bydliště, i když je důchod hypotečně zajištěn. (Nál. ze 3. září 1935, č. 17.151.)

Podnikatelem lihovaru, povinným zapraviti daň ze schodku v záso-
bách lihu podle § 71 zák. čl. XXVIII/1908, nemůže býti osoba, již k do-
tčenému lihu nepřislušelo disposiční právo. (Nál. ze 6. září 1935, č. 17.776.)

Ustanovení § 144, odst. 3. zák. o p. d., lze užití jen na zemědělské
dělníky v činné službě, pracující za mzdu, nikoli na takové osoby na
odpočinku. (Nál. ze 7. září 1933, č. 1617/33.)

Vynětí z daně služebních bytů ve státních budovách (§ 129, č. 1 zák.
o p. d.) přísluší jen tehdy, když služební byt je v takové státní budově,
které z určitého důvodu vynětí z daně domovní již přísluší. (Nál. ze
7. září 1935, č. 16.885.)

Pro nedobytnost nájemného (§ 149, odst. 4. zák. o př. d.) nelze
se domáhati odpisu pravoplatně předeepsané daně činžovní podle usta-
novení § 276, odst. 1. zák. o př. d. (Nál. ze 7. září 1935, č. 17.184.)

Pro vymáhání úroků z prodlení z dávky z majetku platí šestiletá
promlčecí lhůta § 5 zák. č. 31/78 ř. z. (Nál. ze 13. září 1935, č. 17.194.)

Zajišťovací příkaz podle § 284 zák. o př. d. může býti vydán
i před zahájením vyměřovacího řízení.

Zajištění daně podle § 284 zák. o př. d. vztahuje se i na daňové
dotatky. (Nál. ze 17. září 1935, č. 17.912.)

I. Vydáními, použitými k rozmnožení kapitálu v podniku uloženého
podle § 78, lit. a), zák. o př. d., rozumějí se vydání povahy investiční
(na rozdíl od výdajů provozovacích), a to veškerá vydání, směřující k in-
vestici, ať již došlo k efektivnímu rozmnožení kapitálu (majetkových před-
mětů nebo práv) či nikoliv; sem spadají zejména vydání zakládací a za-
řizovací.

II. Jde-li o kapitál v podniku uložený ve smyslu § 78, lit. a) zák.
o př. d., který si berní subjekt opatřil úvěrem, jsou vydáními povahy
investiční veškerá vydání, spojená se získáním úvěru i s jeho prvotním
zajištěním, při čemž je lhostejno, zda toto zabezpečení úvěru stalo se
současně s jeho získáním, či vzhledem k žádosti věřitelově v pozdější
době. (Nál. z 19. září 1935, č. 20.573/32.)

Úplata, zaplacená veřejnému společníku za vystoupení z veřejné
společnosti, podléhá dani z obratu podle § 2 zákona o dani z obratu
č. 268/23 Sb. (Nál. z 21. září 1935, č. 17.956.)

Okolnost, že strana nepodala přiznání k dani činžovní (§ 309, odst. 1.
zák. o př. d.), nesprošťuje úřad povinnosti, aby meritorně řešil otázku
daňové povinnosti budovy, tvrdila-li strana, že její budova je z do-
movní daně vyňata podle § 126 zák. o př. daních. (Nál. z 21. září 1935,
č. 17.997.)

Bylo-li již pravoplatně rozhodnuto o dočasném osvobození budovy
od daně domovní, tvoří rozhodnutí to rem iudicatum při předpisu daně
činžovní z budovy té na určitý rok. (Nál. z 21. září 1935, č. 17.999.)

Jestliže rozhodnutím odvolací komise, vydaným a doručeným v berním roce, byla daňová povinnost poplatníkov za dřívější léta snížena tak, že poplatník za tato léta již nic na daních nedlužil, není pro použití ustanovení § 15, písm. e), věty 1. zák. o př. d., rozhodující, že rozhodnutí odvolací komise bylo účetně provedeno teprve po uplynutí berního roku. (Nál. z 27. září 1935, č. 18.057.)

Úřadu, rozhodujícímu ve věci daně důchodové, přísluší právo zkoumati, zda representační příspěvek má povahu přímého účelového požitku podle § 13, odst. 2. poslední věty zák. o př. d. (Nál. z 11. října 1933, č. 18.563.)

Není na překážku použití kontumačních následků odst. 1. § 325 z. o př. d., jestliže poplatník na výzvu úřadu, aby předložil obchodní knihy ku průkazu správnosti svých tvrzení, důkaz jimi pouze nabídné, aniž je vsuktu též předloží. (Nál. z 15. října 1933, č. 687/33.)

O stížnosti na předpis daně z obratu a daně přepychové, paušalových vyhláškou ministerstva financí ze dne 4. ledna 1922, č. 137.395/8907/1926 Sb., přísluší rozhodovati zemskému finančnímu úřadu, nikoli ministerstvu financí, i když je rozhodováno za platnosti zákona č. 188/1930 Sb. (Nál. z 15. října 1935, č. 16.672.)

Obecní věci.

Nová obec, vzniklá rozloučením podle § 3 čes. ob. zř., není jako taková oprávněna domáhati se obnovy řízení o rozloučení. (Nál. z 10. října 1935, č. 18.339.)

Pojištění nemocenské (invalidní a starobní).

Zaměstnavatel nezanedbává zúmyslně nebo z hrubé nedbalosti povinnosti § 14 zák. č. 221/1924 Sb., když nevede mzdových záznamů o osobách, o nichž může důvodně míti za to, že pojistné povinnosti podrobeny nejsou (§ 16 cit. zákona. (Nál. z 3. září 1935, č. 17.195.)

§ 19 zák. č. 221/1924 Sb. ve znění zák. č. 184/1928 Sb. neukládá zaměstnavateli povinnost, oznamovati nemocenské pojišťovně změny v ocenění naturálních požitků, odůvodňující přeřazení do nových mzdových tříd. (Nál. z 17. září 1935, č. 17.951.)

Okresním nemocenským pojišťovnám nepřisluší za účinnosti zákona č. 221/1924 Sb. ve znění zák. č. 184/1928 Sb. právo měniti předpisy „vzorného“ služebního řádu, vydaného ústřední sociální pojišťovnou podle § 67 a odst. 1., lit. f) cit. zákona. (Nál. z 20. září 1935, č. 17.953.)

Ustanovení stanov nemocenské pojišťovny, že osoby, podrobené pojištění, pokud jsou v zaměstnání, zakládajícím pojistnou povinnost v obvodu této pojišťovny, mohou vystoupiti pouze ke konci kalendářního půlletí, když odhlásily vystoupení měsíc předtím, nepozbylo platnosti zákonem č. 221/1924, resp. č. 184/1928 Sb. (Nál. z 12. října 1935, č. 18.644.)

Policejní věci.

Strana nemá právního nároku, aby jí bylo uděleno povolení držeti rozmnožovací stroj (§§ 2 a 3 zák. č. 118/1912 ř. z.). Nál. z 1. října 1935, č. 17.856.)

Statut býv. župy nitranské ze dne 23. října 1912, č. 1549 prot./24.850 adm. ai. 1912 o držení zbraně, schválený výnosem býv. uh. ministerstva vnitra ze dne 12. července 1913, č. 38.878/VI-a, nezakládá právní nárok na vydání zbrojního lístku ani osobám ve smyslu § 4 cit. statutu nezávadným a spolehlivým. (Nál. z 5. října 1935, č. 18.450.)

Poplatky.

Strana má nárok, aby ke smluvené kupní ceně, v celku nebo v části bylo přihlíženo jako k ceně zvláštní obliby, jen tehdy, učinila-li zvláštní návrh, aby byl předsevzat soudní odhad za účelem vyměření poplatku. (Nál. z 4. září 1935, č. 17.696.)

Poplatek přeepsaný ze směnečného platebního příkazu nelze žadatí právem zpět z důvodu, že soudním usnesením bylo vzato na vědomí odvolání žaloby. (Slovensko, § 60 zák. čl. XLIII:1914.) (Nál. z 8. října 1935, č. 18.530.)

Pozemková reforma.

Ustanovení § 10 zák. č. 43/1930 Sb. z. a n., že úmluvy o pastvě, pokud odporují tomuto zákonu, jsou neplatné, nevztahuje se na dohody o poplatech za užívání (§ 7, odst. 1. cit. zák.). (Nál. z 1. října 1935, č. 18.386.)

Stavební právo.

Přehledným plánem regulačním a zastavovacím podle zák. č. 88/1920 Sb. nelze stanovití nezastavitelnost určitého pozemku jen z toho důvodu, aby nebyl odňat zemědělské produkci.

Přehledným plánem regulačním a zastavovacím podle zák. č. 88/1920 Sb. nelze stanovití nezastavitelnost určitého pozemku jen z toho důvodu, že je zde dostatek příhodnějších pozemků k zastavění. (Nál. z 6. září 1935, č. 17.757.)

Proti výroku ministerstva veřejných prací, potvrzujícímu přehledný plán regulační a zastavovací podle zák. č. 88/1920 Sb., toho obsahu, že určité pozemky se tímto plánem neregulují, poněvadž již dřívějším přehledným plánem byly pravoplatně prohlášeny za nezastavitelné, nelze si důvodně stěžovati k nejvyššímu správnímu soudu. (Nál. z 6. září 1935, č. 17.759.)

Soused je oprávněn žadatí o zakročení proti úchylce od stavebního konsensu pouze tehdy, vyplývá-li z jeho žádosti porušení určitého jeho sousebského práva, nikoliv již tehdy, když jen tvrdí, že se úchylka ta dotýká jeho interesů. (Nál. z 11. října 1935, č. 18.592.)

Školství.

V oboru školských zákonů býv. země slezské není všeobecného předpisu, jenž by stanovil, že odvolací lhůta jest zachována tím, že odvolání bylo podáno poslední den lhůty na poštu. (Nál. z 3. října 1935, č. 18.282.)

Třiletá preklusivní lhůta podle předpisu § 30, odst. 6. učitelského zák. (č. 104/1926 Sb.) k uplatnění nároku učitele na doplatek služebních příjmů z důvodu zápočtu let podle ustanovení § 7, posl. odst. zák. č. 470/19 Sb., počíná plynouti teprve od povolení, aby vysvědčení způsobilosti bylo opatřeno doložkou ve smyslu ustanovení odst. 1. tohoto §. (Nál. z 19. září 1935, č. 17.929.)

Čl. IV. zákona č. 306/1920 Sb. o výběru uchazečů o definitivní místa učitelská na veřejných školách obecných a občanských platí ve smyslu § 10, odst. 7. zák. č. 226/1922 Sb. i na Slovensku. (Nál. z 10. října 1935, č. 17.730.)

Váleční poškozenci.

Příjem válečného poškozence z trafiky není příjmem, plynoucím z činnosti hospodářsky nesamostatné ve smyslu § 2, odst. 2. zák. o válečných poškozencích č. 142/1920 Sb. (Nál. z 13. září 1935, č. 17.167.)

Válečným invalidou úplně osleplým ve smyslu § 9 zák. č. 133/1930 Sb. jest pouze takový invalida, jehož úplně oslepnutí je přičísti jediné

na vrub válečné služby; pouhé zhoršení oční choroby službou válečnou nestačí. (Nál. z 13. září 1935, č. 17.780.)

Vojenské věci.

Pausál na běžné udržování ubytovacích objektů (bod 11 k § 35 min. nař. č. 199/95 ř. z.) neslouží ke krytí škod, vzniklých na oněch objektech mimořádně a nepředvidatelně. (Nál. z 27. září 1935, č. 17.686/33.)

Zaměstnanci veřejní.

Předpisy o srážkách z odpočivných a zaopatřovacích požitků z důvodu kumulace v §§ 17 a 21 zákona čís 286/1924 Sb. zůstaly nedotčeny platovým zákonem (č. 103/1926 Sb.).

Státním odpočivným nebo zaopatřovacím požitkem podle ustanovení § 17, odst. 2., č. 1 zák. č. 286/1924 Sb. o kumulaci požitků jest rozumět ve smyslu ustanovení § 21 téhož zákona také výchovné ve smyslu § 160 platového zákona (č. 103/1926 Sb.). (Nál. z 19. září 1935, č. 17.930.)

Předpis § 51, odst. 4. služ. pragm. č. 15/1914 ř. z., pokud stanoví, že léta, za která byla udělena kvalifikace „méně přiměřené“ a „nepřiměřené“, nejsou pro postup časový započítatelná, platí dle § 16 plat. zákona č. 103/1926 Sb. i pro odklad zvýšení služného úředníka podle plat. zákona. (Nál. z 26. září 1935, č. 11.580.)

Živnostenské právo.

Studnářští mistři jsou i za účinnosti zákona čís. 49/1927 Sb. oprávněni vyráběti cementové zboží pro potřebu vlastní své živnosti studnářské. (Nál. z 24. září 1935, č. 18.060.)

Řízení správní.

Příkaz k plnění podle § 96 nař. č. 8/1928 Sb. nemá povahu rozhodnutí podle § 68 cit. nařízení a nemusí proto býti opatřen poučením o opravných prostředcích. (Nál. z 11. září 1935, č. 15.861/33.)

Odvolací stolice není povinna přezkoumati rozhodnutí, jež bylo napadeno opravným prostředkem, který neobsahoval věcných námitek. (Nál. ze 7. října 1935, č. 18.541.)